

μικρό ποντίδα compasito

ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΣΤΑ ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ

COUNCIL
OF EUROPE CONSEIL
DE L'EUROPE

Συμβουλές για το συντονιστή

- Αυτό το παιχνίδι θα πρέπει να προσαρμοστεί στην ηλικία των παιδιών, στις ικανότητες ανάγνωσης και τις ήδη υπάρχουσες γνώσεις τους στον τομέα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Αν τα παιδιά δεν είναι έμπειροι αναγνώστες ή δεν έχουν ακόμη ενημερωθεί ακόμη για τα ανθρώπινα δικαιώματα, θα πρέπει να αιτλοποιήσετε το παιχνίδι ζητώντας τους να διαβάσουν τις ονομασίες των δικαιωμάτων, όχι όμως ολόκληρα τα άρθρα.
- Φροντίστε να μη δοθεί ιδιαίτερη έμφαση στη βαθμολογία, καθώς αυτό θα μπορούσε να αποσπάσει από το στόχο της δραστηριότητας. Ανακοινώστε τη βαθμολογία για ένα γύρο μόνο στο τέλος του συγκεκριμένου γύρου και επιτρέψτε στην ομάδα με τη ψηλότερη θερμοκρασία να προχωρήσει πρώτη στον επόμενο γύρο. Αποφύγετε να κρατάτε συνολική βαθμολογία για τη δραστηριότητα, αν και πιθανόν τα παιδιά να σας πιέσουν να το κάνετε.
- Για να οικειοποιηθούν με τη μέθοδο του παιχνιδιού πριν την έναρξη του, θα μπορούσατε να ζητήσετε από τα παιδιά να εξασκηθούν λέγοντας το όνομα ενός άλλου ατόμου στην ομάδα χωρίς να κάνουν ήχο και ζητήστε από τα υπόλοιπα παιδιά να μαντέψουν το αναφερθέν όνομα.
- Ξεκαθαρίστε εάν επιτρέπονται μιμητικές και σωματικές χειρονομίες. Τα μικρότερα παιδιά πιθανότατα να χρειαστούν αυτά τα επιπλέον στοιχεία.

28. Κάντε ένα βήμα μπροστά

ΕΙΜΑΣΤΕ ΟΛΟΙ ΙΣΟΙ – ΟΜΩΣ ΜΕΡΙΚΟΙ ΕΙΝΑΙ ΠΙΟ ΙΣΟΙ ΑΠΟ ΆΛΛΟΥΣ

ΘΕΜΑΤΑ	Γενικά ανθρώπινα δικαιώματα, Διακρίσεις, Φτώχια και κοινωνικός αποκλεισμός
ΕΠΙΠΕΔΟ ΠΟΛΥΠΛΟΚΟΤΗΤΑΣ	Επίπεδο 2
ΗΛΙΚΙΕΣ	10-13 ετών
ΔΙΑΡΚΕΙΑ	60 λεπτά
ΜΕΓΕΘΟΣ ΟΜΑΔΑΣ	10-30 παιδιά
ΕΙΔΟΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑΣ	Παιχνίδι ρόλων, προσομοίωση, συζήτηση
ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΗ	Τα παιδιά φαντάζονται πως είναι κάποιος άλλος και αναλογίζονται την ανισότητα ως μια πηγή διακρίσεως και απομόνωσης
ΣΤΟΧΟΙ	<ul style="list-style-type: none"> • Να προωθήσουμε την ενσυναίσθηση προς όσους είναι διαφορετικοί • Να ενημερώσουμε για την ανισότητα ευκαιριών στην κοινωνία • Να καλλιεργήσουμε την κατανόηση των πιθανών συνεπειών του να ανήκει κανείς σε ομάδες μειονοτήτων

ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑ	<ul style="list-style-type: none"> • Εφαρμόστε τους ρόλους και τις «καταστάσεις» στην ομάδα σας. Φτιάξτε μια κάρτα ρόλου για το κάθε παιδί. • Φτιάξτε αντίγραφα του φυλλαδίου με τους ρόλους, κόψτε τις λωρίδες και διπλώστε τις.
ΥΛΙΚΑ	<ul style="list-style-type: none"> • Κάρτες ρόλων • Λίστα καταστάσεων • Προαιρετικό: υλικά τέχνης για την κατασκευή ετικετών με τις ονομασίες και/ή εικόνες.

Οδηγίες

1. Παρουσιάστε τη δραστηριότητα ρωτώντας τα παιδιά αν έχουν ποτέ φανταστεί πως είναι κάποιος άλλος. Ζητήστε παραδείγματα. Εξηγήστε πως και σε αυτή τη δραστηριότητα θα φανταστούν πως παίζουν το ρόλο κάποιου άλλου, ενός άλλου παιδιού που πιθανότατα να είναι αρκετά διαφορετικό από τα ίδια.

2. Εξηγήστε πως όλοι θα πάρουν ένα χαρτάκι με τη νέα τους ταυτότητα. Θα πρέπει να τη διαβάσουν σιωπηλά και να μην αναφέρουν σε κανένα άλλο ποιοι είναι. Αν ένα παιδί δεν κατανοεί το νόημα μιας λέξης στην κάρτα ρόλου του / της, θα πρέπει να υψώσουν σιωπηλά το χέρι τους και να περιμένουν το συντονιστή να έρθει και να τους εξηγήσει.

3. Μην ενθαρρύνετε τα παιδιά να θέσουν ερωτήσεις. Εξηγήστε πως ακόμη κι αν δε γνωρίζουν πολλά για κάποιο άτομο σαν κι αυτό του ρόλου τους, θα πρέπει απλούστατα να χρησιμοποιήσουν τη φαντασία τους. Για να βοηθήσετε τα παιδιά να μπουν στο πετσί ενός ρόλου, ζητήστε τους να κάνουν κάποια συγκεκριμένα πράγματα για να μπορέσουν να δουν το ρόλο ως αληθινό. Για παράδειγμα:

- α. Δώστε στον εαυτό σας ένα όνομα. Φτιάξτε μια ετικέτα με αυτό το όνομα για να σας θυμίζει το ποιος φαντάζεστε πως είστε.
- β. Φτιάξτε μια ζωγραφιά του εαυτού σας.
- γ. Φτιάξτε μια ζωγραφιά του σπιτιού, του δωματίου ή του δρόμου σας.
- δ. Περπατήστε τριγύρω στο δωμάτιο, προσποιούμενο πως είστε αυτό το άτομο.

4. Για να εμπλουτίσετε περαιτέρω τη φαντασία των παιδιών, βάλτε ήρεμη μουσική και ζητήστε από τα παιδιά να καθίσουν, να κλείσουν τα μάτια τους και να φανταστούν σιωπηλά, καθώς θα θέτετε μερικές ερωτήσεις όπως:

- α. Πού γεννήθηκες; Πώς ήταν τα πράγματα όταν ήσουν μικρός/μικρή; Πώς ήταν η οικογένεια σου όταν ήσουν μικρός/μικρή; Είναι διαφορετική τώρα;
- β. Πώς είναι η καθημερινή σου ζωή τώρα; Πού ζεις; Πού πηγαίνεις σχολείο;
- γ. Τι κάνεις το πρωί; Το απόγευμα; Το βράδυ;
- δ. Τι είδους παιχνίδια σου αρέσει να παίζεις Με ποιους παίζεις;
- ε. Τι είδους εργασία κάνουν οι γονείς σου; Πόσα χρήματα κερδίζουν κάθε μήνα; Έχετε καλό επίπεδο ζωής;
- ζ. Τι κάνεις στις διακοπές σου; Έχεις κατοικίδιο;
- η. Τι σε κάνει ευτυχισμένο/ευτυχισμένη; Τι φοβάσαι;

5. Ζητήστε από τα παιδιά να παραμείνουν σε απόλυτη ησυχία καθώς θα στέκονται το ένα δίπλα από το άλλο, σαν σε γραμμή εκκίνησης. Όταν θα το πράξουν, εξηγήστε πως θα τους περιγράψετε κάποια πράγματα που πιθανόν να συμβούν σε ένα παιδί. Αν η αναφορά σας αντιστοιχεί στο άτομο που φαντάζονται πως ενσαρκώνουν, τότε θα πρέπει να κάνουν ένα βήμα μπροστά. Άλλιώς, δεν πρέπει να κινηθούν.

6. Διαβάστε μια – μια τις καταστάσεις. Κάντε παύση σε κάθε κατάσταση για να δώσετε στα παιδιά το χρόνο να κάνουν το βήμα μπροστά. Ζητήστε τους να κοιτάξουν γύρω τους και να δουν που βρίσκονται οι άλλοι.

7. Στο τέλος της δραστηριότητας, καλέστε όλα τα παιδιά να καθίσουν στην τελική τους θέση. Ζητήστε από το κάθε παιδί να περιγράψει με τη σειρά του το ρόλο που του ανατέθηκε. Αφού το κάθε παιδί προσδιορίσει την ταυτότητα του ρόλου του, ζητήστε τους να παρατηρήσουν το σημείο που βρίσκονται μετά την ολοκλήρωση της δραστηριότητας.

8. Πριν ξεκινήσετε να κάνετε τις ερωτήσεις απολογισμού, ολοκληρώστε ξεκάθαρα το παιχνίδι των ρόλων. Ζητήστε από τα παιδιά να κλείσουν τα μάτια τους και να επαναφέρουν τον πραγματικό τους εαυτό. Εξηγήστε πως θα μετρήσετε μέχρι το τρία και μετά θα φωνάξουν το δικό τους όνομα. Με αυτό τον τρόπο, θα ολοκληρώσετε τη δραστηριότητα και θα βεβαιωθείτε πως τα παιδιά δεν θα μείνουν κολλημένα στο ρόλο τους.

Απολογισμός και αξιολόγηση

1. Κάντε απολογισμό της δραστηριότητας θέτοντας ερωτήσεις όπως:
 - α. Τι συνέβη σε αυτή τη δραστηριότητα;
 - β. Πόσο εύκολο ή δύσκολο σας φάνηκε το παίξιμο του ρόλου σας;
 - γ. Πώς φανταστήκατε πως ήταν το άτομο που παίξατε; Γνωρίζετε κάποιον που είναι σαν αυτό το άτομο;
 - δ. Πώς αισθανθήκατε, φανταζόμενοι τον εαυτό σας ως αυτό το άτομο; Αυτό το άτομο ήταν σαν εσάς; Γνωρίζετε κάποιον που είναι σαν κι αυτό το άτομο;
2. Συσχετίστε τη δραστηριότητα με θέματα διακρίσεων και κοινωνικής και οικονομικής ανισότητας, θέτοντας ερωτήσεις όπως:
 - α. Πως αισθάνθηκαν όταν έκαναν το βήμα μπροστά – ή που δεν έκαναν;
 - β. Αν προχωρούσατε μπροστά συχνά, πότε αρχίσατε να παρατηρείτε ότι άλλοι δεν κινούνται τόσο γρήγορα όσο εσείς;
 - γ. Μήπως το άτομο που φανταζόσασταν προχώρησε μπροστά ή όχι; Γιατί;
 - δ. Μήπως αισθανθήκατε πως κάτι ήταν άδικο;
 - ε. Μήπως αυτό που συνέβη σε αυτή τη δραστηριότητα μοιάζει με τον πραγματικό κόσμο; Πώς;
 - ζ. Τί δίνει σε μερικούς ανθρώπους της κοινότητας μας περισσότερες ευκαιρίες παρά σε άλλους; Λιγότερες ευκαιρίες;

Εισηγήσεις για συνέχεια

Η έννοια των στερεοτύπων δεν είναι εύκολη για πολλά μικρά παιδιά. Ενισχύστε την εκμάθηση αυτής της δραστηριότητας με άλλες, οι οποίες επίσης αναπτύσσουν αυτή την ιδέα, όπως «ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ ΜΕ ΕΙΚΟΝΕΣ», σ. 141 , «ΠΟΙΟΣ ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΕΜΕΝΑ» σ. 199 , «ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΗ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΗ» σ. 208 και «ΖΑΜΠΙΝΤΕΡΦΙΛΙΟ» σ. 212.

Ιδέες για δράση

Συζητήστε με τα παιδιά για το ποιος έχει στην κοινότητά τους περισσότερες ή λιγότερες ευκαιρίες. Ποια πρώτα βήματα θα μπορούσαν να παρθούν για να καταστήσουμε τις ευκαιρίες πιο ίσες για όλους; Μήπως υπάρχουν ανισότητες στην ομάδα ή την κοινότητα, τις οποίες μπορούν να αναφέρουν τα παιδιά;

Συμβουλές για το συντονιστή

- Φτιάξτε τις δικές σας κάρτες ρόλων. Αυτές που προσφέρονται εδώ αποτελούν μόνο δείγματα. Όσο πιο πιστά αντικατοπτρίζουν οι κάρτες τον κόσμο στον οποίο ζουν τα δικά σας παιδιά, τόσα πιο πολλά θα μάθουν από τη δραστηριότητα.
- Επίσης, προσαρμόστε τους ρόλους για να μη βρεθεί κανένα παιδί σε δύσκολη θέση, του οποίου η προσωπική κατάσταση μπορεί να μοιάζει σε μεγάλο βαθμό με αυτήν του ρόλου τους.
- Καθώς ο συντονιστής δε μπορεί να γνωρίζει πάντα την προσωπική κατάσταση του κάθε παιδιού, είναι πιθανό κάποιο παιδί να απορροφηθεί υπερβολικά ή να ταραχθεί συναισθηματικά από έναν από τους ρόλους. Ο συντονιστής πρέπει να επιδείξει ιδιαίτερη ευαισθησία στην παρούσα άσκηση και να προσδώσει ιδιαίτερη προσοχή στα παιδιά που δε μπορούν να βγουν από το ρόλο μετά τη δραστηριότητα, καθώς και στα παιδιά που επιδεικνύουν ασυνήθη συμπεριφορά. Σε τέτοια περίπτωση, ο συντονιστής πρέπει να επιδιώξει να μιλήσει με το παιδί προσωπικά.
- Είναι πολύ σημαντικό να παραμείνουν τα παιδιά σιωπηλά όταν λαμβάνουν το ρόλο τους, για να φανταστούν τη ζωή του ατόμου που θα υποδυθούν και να κινηθούν μπροστά σύμφωνα με τη ζωή αυτού του ατόμου. Όχι μόνο δημιουργείται αγωνία για την ταυτότητα των παιδιών, επιπλέον, η ησυχία βοηθά στη διατήρηση της συγκέντρωσης στο ρόλο και την αποφυγή περισπασμών, καθώς και στο παίξιμο των ρόλων.
- Βεβαιωθείτε πως το κάθε παιδί έχει μια ευκαιρία να μιλήσει κατά τον απολογισμό. Αυτή η δραστηριότητα μπορεί να βγάλει στην επιφάνεια έντονα συναισθήματα και όσο περισσότερο μπορούν τα παιδιά να εκφράσουν τον εαυτό τους και τα συναισθήματα τους, τόσο πιο πολύ θα την κατανοήσουν. Αφιερώστε περισσότερο χρόνο

στον απολογισμό αν αυτό χρειαστεί.

- Αυτή η δραστηριότητα μπορεί να γίνει εύκολα σε υπαίθριο χώρο ή σε μια μεγάλη αίθουσα. Κρατήστε τα παιδιά στις τελικές τους θέσεις όταν θα αποκαλύπτουν τους ρόλους τους, καθώς τα μικρά παιδιά χρειάζονται οπτικά ερεθίσματα για να αναγνωρίσουν την ανομοιότητα και να τη συσχετίσουν με τον ρόλο του ατόμου. Ωστόσο, για να βεβαιωθείτε πως τα παιδιά μπορούν να ακούν καθαρά κατά τη συζήτηση, είτε ζητήστε τους να καθίσουν σε κύκλο, είτε μεταφερθείτε σε εσωτερικό χώρο.
- Η σημαντικότητα αυτής της δραστηριότητας βρίσκεται στην επίδραση όταν βλέπουν τα παιδιά την απόσταση να αυξάνεται ανάμεσα στους συμμετέχοντες, ειδικά κατά το τέλος. Για να ενισχύσετε τον αντίκτυπο, επιλέξτε ρόλους που αντικατοπτρίζουν την πραγματικότητα των παιδιών. Προσαρμόστε τους ρόλους, ούτως ώστε μόνο μερικά παιδιά να μπορούν να κάνουν βήματα μπροστά.
- Κατά τον απολογισμό και την αξιολόγηση, ερευνήστε το πώς γνώριζαν τα παιδιά για τη ζωή του ατόμου που έπρεπε να παίξουν. Μήπως ήταν μέσω προσωπικών βιωμάτων ή μέσω άλλων πηγών πληροφόρησης (λ.χ. άλλα παιδιά, ενήλικες, βιβλία, μέσα ενημέρωσης, αστεία); Προκαλέστε τα να αναφωτηθούν εάν οι πηγές πληροφόρησης τους ήταν αξιόπιστες. Με αυτό τον τρόπο μπορείτε να παρουσιάσετε το πώς λειτουργούν τα στερεότυπα και οι προκαταλήψεις.
- Τα παιδιά έχουν επίγνωση του γεγονότος πως άλλοι έχουν περισσότερα ή λιγότερα αγαθά υλικά από τα ίδια. Ωστόσο, τα παιδιά συχνά αδυνατούν να αναγνωρίσουν τα δικά τους προνόμια. Αυτή η δραστηριότητα μπορεί να βοηθήσει τα παιδιά να δουν τη ζωή τους με μεγαλύτερη προοπτική.

ΦΥΛΛΑΔΙΟ: ΚΑΡΤΕΣ ΡΟΛΩΝ

Σημείωση για συντονιστή: Φτιάξτε τις δίκες σας κάρτες. Όσο πιο πολύ αντικατοπτρίζουν τα βιώματα των δικών σας παιδιών, τόσο πιο αποτελεσματικές θα καταστούν! Οι παρακάτω αποτελούν δείγματα.

<p>Είσαι οκτώ ετών. Εσύ και τα δυο αδέλφια σου ζείτε σε ένα όμορφο σπίτι με ένα μεγάλο κήπο και μια πισίνα. Ο πατέρας σας είναι προϊστάμενος σε μια τράπεζα στην πόλη σας. Η μητέρα σας φροντίζει το σπίτι και την οικογένεια.</p>	<p>Γεννήθηκες σε αυτή την πόλη, όμως οι γονείς σου μετακόμισαν εδώ από την Ασία. Διατηρούν ένα όμορφο εστιατόριο και μένεις σε δωμάτια πάνω από το εστιατόριο με την αδελφή σου. Εσύ και αυτή βοηθάτε στο εστιατόριο μετά το σχολείο. Είσαι δεκατριών ετών.</p>
<p>Είσαι δέκα ετών. Ζεις σε μια φάρμα στην εξοχή. Ο πατέρας σου είναι αγρότης και η μητέρα σου φροντίζει τις αγελάδες, τις χήνες και τις κότες. Έχεις τρία αδέλφια και μια αδελφή.</p>	<p>Είσαι μοναχοπαίδι. Ζεις μόνο με τη μητέρα σου σε ένα διαμέρισμα στην πόλη. Η μητέρα σου δουλεύει σε ένα εργοστάσιο. Είσαι εξαιρετικός/εξαιρετική στη μουσική και το χορό. Είσαι εννιά ετών.</p>
<p>Είσαι ένα παιδί Ρομά δώδεκα ετών. Ζεις στην άκρη ενός μικρού χωριού σε ένα μικρό σπίτι, όπου δεν υπάρχει αποχωρητήριο. Έχεις έξι αδέλφια και αδελφές.</p>	<p>Γεννήθηκες με αναπηρία και χρησιμοποιείς αναπηρικό καροτσάκι. Ζεις σε ένα διαμέρισμα στην πόλη με τους γονείς και τις δύο αδελφές σου. Και οι δύο γονείς σας είναι δάσκαλοι. Είσαι δώδεκα ετών.</p>
<p>Είσαι έντεκα ετών. Ζεις σε ένα ορφανοτροφείο από τότε που ήσουν βρέφος. Δε γνωρίζεις ποιοι είναι οι γονείς σου.</p>	<p>Είσαι εννέα ετών και έχεις πανομοιότυπο δίδυμο αδελφό-αδελφή. Ζεις σε ένα διαμέρισμα στην πόλη με τη μητέρα σου, η οποία δουλεύει σε ένα πολυκατάστημα. Ο πατέρας σου είναι στη φυλακή.</p>
<p>Είσαι εννέα ετών και μοναχοπαίδι. Ζεις σε ένα διαμέρισμα σε μια πόλη με τους γονείς σου. Ο πατέρας σου είναι οικοδόμος και η μητέρα σου ταχυδρόμος. Είσαι εξαιρετικός/εξαιρετική στον αθλητισμό.</p>	<p>Εσύ και οι γονείς σου ήρθατε σε αυτή τη χώρα για να βρείτε ασφάλεια από τον πόλεμο που εξελίσσεται στην πατρίδα σας, στην Αφρική. Τώρα είσαι έντεκα ετών και είσαι εδώ τρία χρόνια από τότε που ήσουν εννιά. Δεν ξέρεις πότε θα μπορέσεις να επιστρέψεις στην πατρίδα σου.</p>

<p>Είσαι δεκατριών ετών, το μεγαλύτερο από έξι παιδιά. Ο πατέρας σου είναι οδηγός φορτηγού και λείπει πολύ και η μητέρα σου είναι σερβιτόρα, η οποία συχνά πρέπει να δουλεύει τα βράδια. Πρέπει να προσέχεις τα αδέλφια σου συχνά.</p>	<p>Οι γονείς σου χώρισαν όταν ήσουν βρέφος. Τώρα είσαι δώδεκα ετών. Ζεις με τη μητέρα σου και το σύντροφο της. Τα σαββατοκύριακα επισκέπτεσαι τον πατέρα σου και τη νέα του σύζυγο του και τα δυο μικρά παιδιά τους.</p>
<p>Είσαι έντεκα ετών. Έχεις ζήσει με διάφορους θετούς γονείς από τότε που ήσουν μικρό παιδί, καθώς οι γονείς σου αδυνατούσαν να σε φροντίσουν. Οι θετοί γονείς σου είναι καλοί. Άλλα τέσσερα υιοθετημένα παιδιά μένουν επίσης μαζί σας στο ίδιο μικρό σπίτι.</p>	<p>Είσαι οκτώ ετών. Εσύ και η αδελφή σου ζείτε με τον παππού και τη γιαγιά σας σε μια μικρή πόλη στην εξοχή. Οι γονείς σας είναι χωρισμένοι και η μητέρα σας δουλεύει ως γραμματέας στην πόλη. Σπάνια βλέπεις τον πατέρα σου.</p>
<p>Αντιμετωπίζεις μια μαθησιακή δυσκολία η οποία σε κρατά δυο τάξεις πίσω στο σχολείο. Είσαι δέκα ετών και ψηλότερος από όλα τα υπόλοιπα παιδιά, τα οποία είναι μόνο οκτώ. Και οι δυο γονείς σου δουλεύουν, γι' αυτό δε διαθέτουν πολύ χρόνο για να σε βοηθήσουν με την κατ' οίκον εργασία σου.</p>	<p>Η μητέρα σου πέθανε όταν γεννήθηκες. Ο πατέρας σου ξαναπαντρεύτηκε και ζεις μαζί με αυτόν και τη μητριά σου και τις δυο της κόρες. Είσαι οκτώ ετών και αυτές έφηβες. Ο πατέρας σου είναι δικηγόρος.</p>
<p>Είσαι οκτώ ετών και το μικρότερο από τρία παιδιά. Η οικογένεια σου ζει σε ένα μικρό διαμέρισμα σε μια μεγάλη πόλη. Ο πατέρας σου είναι μηχανικός, όμως προς το παρόν είναι άνεργος, γι' αυτό δεν έχετε πολλά χρήματα. Όμως, ο πατέρας σου διαθέτει περισσότερο χρόνο για να παίζει μαζί σου.</p>	<p>Μετανάστευσες σε αυτή τη χώρα όταν ήσουν μωρό. Τώρα είσαι δέκα ετών. Πολλοί άλλοι μετανάστες ζουν στη γειτονιά σου, όπου ο πατέρας σου διαθέτει ένα κατάστημα. Μιλάς τις γλώσσες τόσο της παλιάς, όσο και της νέας σου πατρίδας και συχνά μεταφράζεις για τη μητέρα και τη γιαγιά σου.</p>
<p>Είσαι έντεκα ετών. Ζεις σε ένα χωριό στην εξοχή με τους γονείς σου και ένα μικρότερο αδελφό και μια μικρότερη αδελφή. Οι γονείς σου έχουν ένα αρτοπωλείο. Μερικές φορές σε κοροϊδεύουν επειδή είσαι αρκετά παχουλός/παχουλή.</p>	<p>Έχεις άσθμα και αναγκάζεσαι να λείπεις πολύ από το σχολείο, καθώς είσαι άρρωστος, ιδιαίτερα κατά το χειμώνα. Περνάς πολύ χρόνο στο σπίτι, στο κρεβάτι, παρακολουθώντας τηλεόραση, σερφάροντας στο διαδίκτυο και παίζοντας ηλεκτρονικά παιγνίδια. Νιώθεις μοναξιά, καθώς και οι δυο γονείς σου πάνε δουλειά. Είσαι δεκατριών ετών.</p>
<p>Είσαι το παιδί του Αμερικανού πρέσβη στη χώρα σου. Πηγαίνεις σε διεθνές σχολείο. Φοράς χοντρά γυαλιά και τραυλίζεις ελαφρά. Είσαι έντεκα ετών.</p>	<p>Εσύ και ο μεγάλος σου αδελφός, είστε ιδιαίτερα χαρισματικοί στα μαθηματικά, τη φυσική, τις γλώσσες και, ως γεγονός, στα περισσότερα πράγματα. Οι γονείς σας είναι καθηγητές πανεπιστημίου. Σας στέλνουν σε ειδικά μαθήματα και εκπαιδευτικές κατασκηνώσεις συνεχώς, για να προετοιμαστείτε για διαγωνισμούς.</p>

ΔΗΛΩΣΕΙΣ

ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Διαβάστε τις παρακάτω καταστάσεις μεγαλόφωνα. Αφού διαβάσετε την κάθε κατάσταση, δώστε στα παιδιά χρόνο για να προχωρήσουν μπροστά και για να δουν πού βρίσκονται σε σχέση με τα άλλα παιδιά.

1. Εσύ και η οικογένεια σου έχετε πάντα αρκετά χρήματα για να καλύψετε τις ανάγκες σας.
2. Ζεις σε ένα αξιοπρεπές σπίτι με τηλέφωνο και τηλεόραση.
3. Δε σε κοροϊδεύουν και δε σε απομονώνουν λόγω της διαφορετικής σου εμφάνισης ή αναπηρίας.
4. Οι άνθρωποι με τους οποίους ζείτε, ζητούν τη γνώμη σας για σημαντικές αποφάσεις που σας αφορούν.
5. Πηγαίνετε σε ένα καλό σχολείο και λαμβάνετε μέρος σε οιμήλους και αθλητικά γεγονότα μετά το σχολείο.
6. Παρακολουθείτε επιπρόσθετα μαθήματα μετά το σχολείο στη μουσική και τη ζωγραφική.
7. Δε φοβάστε μην τυχόν σας σταματήσει η αστυνομία.
8. Ζείτε με ενήλικες που σας αγαπούν και έχουν πάντα υπόψη το καλύτερο για το συμφέρον σας.
9. Δεν έχεις ποτέ βιώσει διάκριση εναντίον σου λόγω της καταγωγής σου ή της καταγωγής των γονιών σου, το υπόβαθρο, τη θρησκεία ή την κουλτούρα σου.
10. Λαμβάνεις συχνούς ιατρικούς και οδοντιατρικούς ελέγχους, ακόμη κι όταν δεν είσαι άρρωστος/άρρωστη.
11. Εσύ και η οικογένεια σου πάτε για διακοπές μια φορά το χρόνο.
12. Μπορείς να καλέσεις φίλους για δείπνο ή για να διανυκτερεύσουν στο σπίτι σου.
13. Όταν μεγαλώσεις, μπορείς να πας πανεπιστήμιο ή να επιλέξεις οποιαδήποτε δουλειά η επάγγελμα επιθυμείς.
14. Δε φοβάσαι μήπως σε πειράξουν ή σου επιτεθούν στο δρόμο, στο σχολείο ή όπου ζεις.
15. Συνήθως βλέπεις στην τηλεόραση ή σε ταινίες, ανθρώπους που μοιάζουν με εσένα και ζουν όπως ζεις εσύ.
16. Εσύ και η οικογένεια σου πηγαίνετε στον κινηματογράφο, στο ζωολογικό κήπο, στο μουσείο, στην εξοχή ή άλλα διασκεδαστικά μέρη τουλάχιστον μια φορά το μήνα.
17. Οι γονείς σου και ο παππούς και η γιαγιά σου, ή ακόμη και ο προπάππους και η προγιαγιά σου γεννήθηκαν σε αυτή τη χώρα.
18. Λαμβάνεις νέα ρούχα και παπούτσια οποτεδήποτε τα χρειαστείς.
19. Έχεις μπόλικο χρόνο να παίξεις και φίλους να παίζεις μαζί τους.
20. Έχεις πρόσβαση σε ηλεκτρονικό υπολογιστή και μπορείς να χρησιμοποιήσεις το διαδίκτυο.
21. Αισθάνεσαι πως εκτιμάσαι για αυτό που μπορείς να κάνεις και λαμβάνεις ενθάρρυνση να αναπτύξεις όλες τις ικανότητες σου.
22. Πιστεύεις πως θα έχεις ένα ευτυχισμένο μέλλον όταν μεγαλώσεις.